

יקיר ישראל - זכרים לזכרו של יאנוש נמט

אברהם אבינו חיפש צדיקים בסדום, ולא מצא. מאז גלינו מארצנו עברו ופסו הצדיקים כלפינו היהודים. בשואה הנוראה שהתחוללה במרחבי אירופה, לאור השמש הזורחת ובשתיקת כל קברניטי אומות העולם על עמיהם, לא נמצאו צדיקים. כולם החרישו ובחלקם גם עזרו לצורך.

לאחר השואה אימצנו מושג חדש "חסידי אומות העולם", אמנם, נמצא קומץ בני אדם, גברים ונשים אשר הצטיינו באומץ לב וגבורה והחביאו יהודים. ביד-ושם הקימו להם קיר - זיכרון, עד כדי בנין שלם לא הגיע מספרם.

יאנוש, אמנם נולד בארה"ב, אבל חי בהונגריה. כל חייו עבד, עמל. היה חשמלאי במכרה פחם. גם הוא סבל מהכיבוש הגרמני. לאחר המלחמה הצטרף למפלגה הקומוניסטית בהונגריה, בתקווה שאולי אידיאולוגיה זו תטהר את האוויר העכור שהגרמנים הותירו אחריהם.

בינתיים הכיר את אליזבט, שגם היא נשתה לקומוניזם.
הם התחתנו.

לאחר כבוש הונגריה בשנת 1956 על ידי הרוסים, מרד מאד התאכזבו מהמשטר החדש והתייאשו מהאידיאולוגיה שלהם - וברחו לצרפת.
בצרפת הצליחו לחיות שם ולהתבסס.

לאחר מלחמת ששת הימים, בליבה של אליזבט התעורר הזיק היהודי, אשר הבהב בניסתרי נשמתה. היה זה יאנוש אשר הציע כי אריקה תצא לפנייהם כחלוצה העוברת לפני המחנה, ותעלה לישראל. גם יאנוש איבד את ארצו ומולדתו.

לאחר שביקרו את אריקה במשמר השרון, התרשמו מאד מהארץ מהקיבוץ ומהרוח השודרת. בשנת 1973 יאנוש ואליזבט הגיעו אלינו. הם מצאו בתוכנו את מנוחתם, אויר לנשימה ומרחב לרגשותיהם אשר פיעמו בליבם.

יאנוש היה עדין נפש, בעל נימוסיות יתרה כלפי הזולת. תמיד הקדים שלום. התייחס לכל אדם וילד בכבוד והערכה.
יאנוש היה איש עבודה. הוא השקיע את כל כולו בהפעלת המערכת מכנית-חשמלית של המאפייה. שנים רבות עבד שם.
כאשר נחלשו כוחותיו את הנותר השקיע בהחזקת בתי הילדים ובפינת החי שלהם.

יאנוש היה האיש שבנה את מתקני המשחקים לילדים. הוא זרח כולו בעבודת קודש זו. נהרה וחום הפיקו פניו.

ביחס לקבוצה - הוא היה אסיר תודה שקלטנו אותו בתוכנו, כשווה, והתגאה בכך. שמחתו התעצמה כאשר הוברר לו, כי יישמן בבית העלמין שלנו בבוא יומו.

יאנוש היה איש משפחה חם ומסור. היה כאב דואג לאריקה ויצחק וסבא מסור לנכדיו.

בזיכרוננו יישאר יאנוש כחסידי של חיי הקבוצה, ועם ישראל.
שלום לעפרו.